RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.179 van 6 juni 2001
in de zaak A. 98.010/X-9917.

In zake : Ernest VAN GOMPEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te 2221 HEIST-OP-DEN-BERG,
Dorp 72A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten B. STEEGEN en E. SCHELLINGEN,
kantoor houdende te 3740 BILZEN,
Markt 12, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ernest VAN GOMPEL op 1 december 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 augustus 2000 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport "waarbij aan het gemeentebestuur van Nijlen machtiging tot onteigening wordt verleend van onroerende goederen opgenomen in het rooi- en onteigeningsplan 'Verbindingsstraat' met het oog op de uitvoering van weg- en rioleringswerken in de Verbindingsstraat";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. SCHELLINGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport bij het bestreden besluit van 10 augustus 2000 heeft beslist dat de verwerving van de onroerende goederen gelegen in de gemeente Nijlen, opgenomen in het rooi- en onteigeningsplan "Verbindingsstraat" met het oog op de uitvoering van weg- en rioleringswerken in de Verbindingsstraat, tot nut van het algemeen wordt erkend (artikel 1), dat de inbezitname van de onroerende goederen, voorkomend op het bijgaand plan in gele kleur aangegeven, volstrekt noodzakelijk is (artikel 2), en dat de gemeente Nijlen ertoe gemachtigd wordt om, ter verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde werken, tot onteigening over te gaan, bij toepassing van de wet van 17 april 1835 (artikel 3); dat de in te nemen oppervlakte van verzoekers eigendom volgens de bijgevoegde lijst van de eigenaars 3a 99ca bedraagt van een totale oppervlakte van 14a 87ca (inname 12);

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerleggging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en

verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing betoogt wat volgt :

"1. Uit het feitenrelaas blijkt dat het bestuur reeds in november 1999 de betrokken werken wenste uit te voeren;

De brief van het bestuur dd. 6.10.1999 (stuk 14) is duidelijk;

Op dat moment heeft verzoeker dit kunnen tegenhouden door te wijzen op de manifeste onwettigheid van het handelen van het bestuur, gezien er geen machtiging tot onteigening voorhanden was;

Nu meer dan een jaar later is deze laatste er wel;

Het lijdt dan ook geen twijfel dat het bestuur zeer snel en effectief zal overgaan tot onteigening en uitvoering der werken zodat huidige vordering hoogdringend is;

2. Een vordering tot nietigverklaring op zich kan onmogelijk tot de gewenste situatie leiden, gezien logischerwijze de onteigening en geplande innemingen zullen plaatshebben vooraleer een arrest inzake nietigverklaring zal tussenkomen;

Het betreft een onomkeerbare en definitieve toestand;

Een onteigening heeft een definitief karakter en veroorzaakt aldus in hoofde van verzoeker een nadeel dat ernstig is en onherstelbaar
RvSt. 39.151, 2 april 1992, APM, 1992, 88

3. Als eigenaar van het betrokken perceel, wordt verzoeker geschaad in zijn recht om op de meest volstrekte wijze het genot te hebben van zijn eigendom en erover te beschikken in de zin van artikel 544 B.W.;

Een dergelijke schending van zijn eigendomsrechten impliceert een ernstig nadeel;
Zie RvSt. 41.125, 23.11.1992, R.A.C.E. 1992;

'Er kan bezwaarlijk betwist worden dat het verlies van het recht om van zijn gronden het genot te hebben en erover te beschikken op de meest volstrekte wijze in de zin van art. 544 BW, geen nadeel is'.
RvSt. 43.456, 24.6.1993
RvSt. 45.215, 9.12.1993 : het risico om voor de duur van de procedure het recht te verliezen om van een domein het genot te hebben en ... in de zin van artikel 544 Bw ... is een ernstig nadeel.

4. In casu betreft het de grootste inneming van alle percelen in de straat;

De inneming heeft betrekking op 399m², hetgeen vrij aanzienlijk is;

Verzoeker ziet zijn ganse voortuin verdwijnen, inclusief omheining, aangelegde tuin, beplantingen, trap voordeur, ...

Aan de zijkant verdwijnt een zeer groot stuk van zijn tuin volkomen nutteloos, gezien er geen nutsvoorzieningen komen;

Waar zijn woning enigszins afgescheiden van de weg gelegen was, komt deze er nu pal aan te liggen.

Het morele nadeel dat verzoeker zal lijden bij onteigening op de plaats waar hij als gepensioneerde persoon dagelijks (en reeds jarenlang !) leeft is ernstig, definitief en niet te herstellen.

Daarom is de schorsingsprocedure absoluut vereist en gerechtvaardigd.

Er is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

Overwegende, wat de dreiging van het verlies van haar eigendomsrecht betreft, dat verzoeker pas uit zijn eigendom zal worden ontzet als de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat de vrederechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen; dat verzoeker de wettigheidsbezwaren welke hij thans aanvoert, nog zal kunnen doen gelden voor de vrederechter, dat deze er uitspraak over zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van het verlies van verzoekers eigendom alsnog afgewend zal kunnen worden; dat, zelfs aangenomen dat de dreiging van het verlies van de betrokken eigendom een ernstig nadeel betekent voor verzoeker, deze alleszins geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat bovendien het nadeel zoals door verzoeker uiteengezet een louter financieel nadeel is en als zodanig in beginsel

niet moeilijk te herstellen; dat verzoeker geen gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit terzake niet het geval zou zijn; dat verzoekers uiteenzetting geen afdoende gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. D. LANGBEEN, hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, **De voorzitter,**

D. LANGBEEN. **J. BOVIN.**